

Hvis vi skal tage forslaget fra 1995 først, var det faktisk sådan, at Dansk Folkeparti stemte for det forslag, og det gjorde jeg også selv. Men det spændende ved det forslag var, at Venstre og De Konservative undlod at stemme. De stemte ikke imod forslaget, og det var vi meget tilfredse med, og vi tænkte: Fint, så skal det bare modnes lidt, og så kan det være, at Venstre og De Konservative er med på ideen.

Men jeg kan forstå i dag, at det forslag, som Dansk Folkeparti har fremsat, vil man stemme imod, og det er jo lidt ærgerligt. Det kan være, det er formuleringen, det skal jeg ikke kunne sige, for så nøje har jeg ikke gransket forskelle og ligheder. Men jeg kunne da forstå, at Venstre og De Konservative var på vej i retning af, at de også gerne vil have noget mere information om det her, at vi bliver bedre informeret.

Med hensyn til Dansk Folkepartis forslag, som vi behandler nu, er der jo ingen tvivl om efter den afstemning, der allerede har været under det forrige punkt på dagsordenen, at Dansk Folkepartis beslutningsforslag ikke bliver vedtaget. Vi har i Frihed 2000 nogle få indvendinger og nogle små betænkeligheder, og vi kunne måske finde på at stille et ændringsforslag. Men som forslaget ligger i øjeblikket, vil jeg nøjes med at sige, at vi er positivt indstillet over for det, men vi forventer egentlig ikke, at det når frem til en afstemning, fordi der sådan set allerede er blevet stemt om forslaget.

Anden næstformand (Henning Grove):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Peter Skaarup.

Peter Skaarup (DF):

Vi har jo i Dansk Folkeparti fremsat dette forslag med et klart ønske om at få flertal for det, og derfor er det selvfølgelig ærgerligt at høre, at der åbenbart nu er en række partier, der i modsætning til, hvad de i hvert fald har sagt i dagspressen, ikke ønsker at støtte forslaget, selv om de egentlig flere gange har sagt: Tak, det er en god idé. Det kan man så undre sig lidt over, men det er der bare ikke noget at gøre ved, sådan er det åbenbart.

Grunden til, at vi har fremsat forslaget, er bl.a., at den meget anerkendte forsker i demografi, professor dr.polit. Poul Christian Mathiesen, i Jyllands-Posten den 29. august sagde:

»I løbet af få årtier vil danskerne ophøre med at være en ensartet og homogen befolkning

med rødder i samme religion, kultur, sprog, traditioner og værdinormer. Stadig flere indvandrere og efterkommere vil stamme fra såkaldt mindre udviklede lande, såsom Tyrkiet, Irak, Iran, Somalia, Libanon m.v. og have en væsentlig anderledes religiøs og kulturel baggrund end den traditionelle danske. I 1980 var det kun 26 pct., svarende til ca. 45.000 af samtlige indvandrere og deres efterkommere, der stammede fra de mindre udviklede lande. I 2020 vil det ifølge Danmarks Statistik være 61 pct. – svarende til omtrent 500.000 mennesker. Størstedelen af disse mennesker vil som udgangspunkt have en religion, en kultur og et sæt af traditioner, der markant adskiller sig fra de danske.«

Det er sådan set den påvirkning, som Dansk Folkeparti mener, man bør undersøge for en sådan udlændingekommissions vedkommende.

Vi må nok erkende, at det var for en del år siden, hvor denne meget massive indvandring, flygtringestrøm til Danmark, startede med 5.000, 7.000, 8.000, 10.000 og nu omkring 15.000-17.000 udenlandske statsborgere årligt, denne udvikling startede. Udviklingen er fortsat meget markant, og det betyder, at det får en række afsmittende virkninger – ikke bare på udlændingepolitikken snævert set, men på indvandrerpolitikken, retspolitikken, kulturpolitikken og socialpolitikken. Det var jo faktisk sådan, at i går, da indenrigsminister Thorkild Simonsen skulle præsentere sit udspil om de utilpassede unge, var det sådan, at otte ministre var involveret, og jeg tror endda, at indenrigsministeren sagde på pressemødet, at det nærmest var en kvalitet, at der stod otte ministre bag, for så var man sikker på, at det trods alt ville være noget godt, der kom ud af det. Det vil altså sige, at udlændingepolitikken, som tidligere måske var ret snæver, nu udvikler sig til at få berøring med alle politikområder i det danske samfund.

Det er jo også sådan her i Folketinget, at i de forskellige udvalg, hvor folketingsmedlemmerne sidder, er det faktisk i alle udvalgene tilfældet, at man bliver stillet over for spørgsmål, der har med udenlandske statsborgeres rettigheder eller pligter eller ansvar at gøre. Vi synes, der er et behov for at undersøge denne afsmittende virkning, og hvordan det vil udvikle sig, når der nu, som professor Poul Christian Mathiesen siger, i år 2020 altså vil være ½ million personer, der skal tages specielle hensyn til, som han siger. Men det ser ud til, at der ikke rigtig